

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Judiciis. Titvlvs Primvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

CLEMENTINARVM

LIBER SECVNDVS.

DE JUDICIIS.

TITVLVS PRIMVS.
CAPIT. I.

Constitutio Bonifacii, que habet, quod citationes etiam extra dies solennes publica facte, de mandato Pape, in audientia litterarum Apostolicarum, vel papali palatio, affixe januis majoris ecclesie, in quo Papa cum curia sua degit, arceant citatum, ac si ad eum personaliter devenissent: restringitur ad eos, qui impediunt, ne ad eos possit citatio pervenire, vel quorum domicilium tute non potest adiri. Ioannes Andreas.

Clemens V. In Concilio Vienensi.

D Vm a Bonifacius Papa VIII. predecessor noster constituit, ut citationes auctoritate Apostolica de personis quibusvis, ac etiam undecunque ad instar edictorum in albo pratoris propositorum, etiam extra dies solennes, in quibus Romani Pontifices processus consueverunt facere generales, ipso Papa specialiter & ex certa scientia id mandante factis, in Apostolicarum audientia publica litterarum, vel in papali palatio, publice postmodum majoris ecclesie loci, in quo Romanus Pontifex cum sua curia residet, januis affigendæ, sic valeant atque arceant citatos post lapsum terminum, quem (considerata distantia locorum) citationibus ipsis apponi convenit competentem, ac si ad eos personaliter devenissent. Quia vero statutum ipsum rationabiliter editum, propter malitiam temporis tunc instantis, nonnullis nimis rigorosum videtur: Nos rigorem ipsum mansuetudine temperantes, idem statutum & prefatum modum citandi restringimus ad illos tantum, & in illis locum volumus sibi vendicare, qui faciunt, impediunt, vel procurant per se vel per alios quoquo modo, ne ad eos possit citatio pervenire: vel quorum domicilia sive loca non possunt tute liberè adiri. Porro ei, quod circa citationes absentium, iam diebus solennibus, quam aliis, ecclesia Romana diversis ex causis interdum facere consuevit, per presentem constitutionem seu modificationem, in nullo volumus derogari.

CAP. II.

In causis etiam penitentibus beneficiis, decimarum, matrimonialibus, & usurarum, & ipsas tangentibus, procedi potest simpliciter & de plano, absque iudiciorum strepitu & figura. Ioannes Andreas.

Idem.

Dispensationem litium (quam interdum ex subtili ordinis iudicarii observatione causatum docet experientia provenire) restringere in sub-

a Modus citandi per edictum in forma huius Clement. locum habet in solo Papa, ut not. huius Zabarella. eum videtur. b aliter. c In quodam manuscripto ita: Ecclesia Rom. diversis ex causis processus interdum, &c.

scriptis casibus cupientes: Statuimus, ut in causis super electionibus, postulationibus, vel provisionibus, aut super dignitatibus, personatibus, officiis, canonicatibus, vel prebendis, seu quibusvis beneficiis ecclesiasticis, aut super decimis, ad quarum etiam prebationem possunt, qui tenentur ad eas, pramoniti censura ecclesiastica coerceri, nec non super matrimonii vel usuris, & eas quoquo modo tangentibus ventilandis, procedi valeat de cetero simpliciter & de plano, ac sine strepitu iudicii & figura: Volentes non solum ad futura negotia, sed ad presentia, & adhuc etiam per appellationem pendencia hoc extendi.

DE FORO COMPETENTI.

TITVLVS II.
CAP. I.

Concedit concilium certo casu Episcopi expulsi à suis sedibus, quod in locis aliarum diocesium, servata forma, quam legitur post se procedere contra expulsores, consiliarios, & fautores, & inter subditos sui dicere. Io. And.

Clemens V. In Concilio Vienensi.

Quarevis sacris canonibus sit generaliter interdictum, ne quis Episcopus jurisdictionem in diocesi exerceat aliena: nos tamen Episcopis, qui a suis sedibus protervia impiorum expulsi non audent propter metum persequentium in suis civitatibus vel diocesium, aut earum parte aliqua residere, nec jurisdictionem ad se spectantem per se vel per alium inibi exercere: ne injuria in eorum expulsionem ipsorum irrogata ecclesie hoc pretextu remaneat impunita, duximus indulgendum, ut in diocesium alienis, in civitatibus videlicet, vel locis insignibus suis ecclesiasticis vicinioribus, in quibus potest tute morari, & jurisdictionem suam liberè exercere possint, contra suos expulsores, & eorum in hac parte consiliarios & fautores (dummodo civitates, vel loca huiusmodi eisdem expulsores, consiliarios, & fautores sint tute, & ipsi personaliter vel ad domum, si hoc tute fieri valeat: alioquin publice in ecclesia cathedrali loci vel domicilii eorum citati fuerint) liberè procedere, prout iustitia sua debet.